

Sygnatura akt VI Ka 553/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **26 listopada 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Marcin Mierz

Sędziowie Arkadiusz Łata

Grażyna Tokarczyk (spr.)

Protokolant Monika Dąbek

przy udziale Mariusza Łącznego Prokuratora Prokuratury Okręgowej w K.

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2020 r.

sprawy **H. S.** ur. (...) w W.

syna Z. i H.

oskarżonego z art. 231§1 i §2 kk i art. 305§1 kk przy zast. art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, art. 228§1 i 3 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżyciela publicznego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 13 marca 2020 r. sygnatura akt IX K 89/18

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 10 zł (dziesięć złotych) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 2180 zł (dwa tysiące sto osiemdziesiąt złotych), w pozostałej części wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 553/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z 13 marca 2020 r. sygn. akt IX K 89/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.1.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów	

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	obrońca zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, a to art. 305 § 1 kk - poprzez niesłuszne przyjęcie, iż wejście w porozumienie z uczestnikiem przetargu, a więc tzw. „zmowa pionowa”, stanowi czynność sprawczą, penalizowaną przez tenże przepis karny	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Na poparcie zarzutu obrońca zaprezentował stanowiska nie w pełni przystające do wyrażonej tezy. Z większością należy się przy tym zgodzić, bo oczywistym jest, że wskazany przepis chroni interes majątkowy wyłącznie organizatora przetargu, właściciela mienia lub innego podmiotu, na rzecz którego dany przetarg jest organizowany (prowadzony). Nie dotyczy on zaś uczestników samego postępowania – oferentów (Tomasz Oczkowski:		

Konarska-Wrzosek V. (red.), Lach A., Lachowski J., Oczkowski T., Zgoliński I., Ziółkowska A. Kodeks karny. Komentarz, WKP, 2020, tak SA w Szczecinie w wyroku z 13.02.2015 r., II AKa 205/14, LEX nr 1668675). W niniejszej sprawie nie była ta ostatnia kwestia nawet rozpoznawana, bo od początku w polu zainteresowania pozostawało pokrzywdzenie Gminy W.. Wprawdzie przetarg ogłaszał (...), niemniej min. ze względu na dotację udzieloną przez gminę na konkretny cel objęty przetargiem zaakceptować należało ustalenie pokrzywdzonego. Wywody zatem zmierzające do wykazania, że nie doszło do pokrzywdzenia- działania na szkodę innych potencjalnych oferentów są zbędne. Oczywistym jest też, że celem działania sprawcy, wyznaczającym zamiar kierunkowy jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Nie ma przy tym wątpliwości, że owa korzyść to taka, o której mowa w art. 115 § 4 kk. Próba innego dekodowania tego pojęcia nie może być skuteczna, pomijając nawet, że ustawa przewiduje definicję legalną, to niedopuszczalna jest wykładania, która pojęciom jednego aktu prawnego nadaje odmienną treść (o ile z ustawy to wprost nie wynika). Wobec powyższego prawidłowo Sąd ustalił, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla (...), jak trafnie to ujęto: „oskarżony (...) był dysponentem środków publicznych (...), które mógł wydatkować na określony, niezbędny pojazd specjalistyczny i to było jego głównym celem działania; (...) warunki określone w (...) - tak opis przedmiotu zamówienia, jak i wskazane terminy, ustawiały oferenta – (...) w najkorzystniejszej pozycji”. To, że oskarżonemu przyświecał równolegle cel wyposażenia (...)

w pojazd, którego zakup z punktu widzenia przedsiębiorstwa i miasta był uzasadniony dla samej odpowiedzialności karnej znaczenia mieć nie może, a co najwyżej winno znaleźć odzwierciedlenie w ocenie stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu.

Próbując podważyć możliwość penalizacji „zmowy pionowej” apelujący powołał szereg tez piśmiennictwa w sposób instrumentalny. W znakomitej większości powracając do problemu konieczności ustalenia działania na szkodę właściciela mienia, a nie innych oferentów, co jeszcze możliwości ustalenia wypełnienia znamion przestępstwa z art. 305 § 1 kk nie eliminuje. Samo zaś działanie na szkodę to oczywiście nie wyrządzenie szkody, ta bowiem nie jest znamieniem omawianego typu czynu zabronionego. I zgodzić się trzeba, że konieczne jest ustalenie negatywnego wpływu porozumienia na wynik przetargu, a zatem by realnie sam fakt porozumienia lub następujące w jego wykonaniu działania spowodowały niebezpieczeństwo dla tych interesów (Włodzimierz Wróbel w: Zoll A. (red.), Barczak-Oplustil A., Bielski M., Bogdan G., Cwiąkański Z., Dąbrowska-Kardas M., Kardas P., Majewski J., Raglewski J., Szewczyk M., Wróbel W. Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278–363, WK, 2016). Teza wskazana przez tego samego komentatora, iż „W przypadku zmowy właściciela mienia z jednym z uczestników przetargu na niekorzyść pozostałych, czyn taki może stanowić realizację znamion nieuczciwej konkurencji lub korupcji gospodarczej z art. 296a, nie realizuje bowiem znamion

przestępstwa z art. 305 § 1” nie może przemawiać za twierdzeniami apelującego, bo cały czas chodzi nie o szkodenie interesom konkurencji, co jest zupełnie jasne, ale interesom właściciela mienia, jeżeli tak rozpatrywać sprawę, to wszystkie tezy, które na poparcie zarzutu prezentuje apelujący tracą na znaczeniu. Wprost zatem powołane w uzasadnieniu apelacji (akapit 2 strona 7) twierdzenie wskazuje, że jak najbardziej w wypadku ustalenia wejścia w porozumienie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie lub innej osoby, prowadzące do działania na szkodę właściciela mienia/podmiotu ogłaszającego przetarg, również zmowa pionowa jest penalizowana, o ile nie chodzi tylko i wyłącznie o dyskryminację innych oferentów. Nie może też budzić wątpliwości, że owo porozumienie może zostać podjęte przed ogłoszeniem przetargu. Przeciwnie tezy oderwane od całości rozważań sprzeczne byłyby z celem ustawy, twierdzenie o ograniczeniu penalizacji do działań wyłącznie po stronie ogłaszającego przetarg, albo wyłącznie po przeciwnej, w sytuacji gdy jest to przestępstwo powszechne, prowadziłoby do absurdu, podobnie, jak żądanie czasowego ograniczenia takiej penalizacji do zachowań podejmowanych po ogłoszeniu przetargu, w sytuacji kiedy największe zagrożenie działaniami bezprawnymi dotyczy zachowań przed przetargiem oraz przenikania ich do procedury przetargowej. Nawet przytoczone stanowisko M. F. nie wyklucza objęcia zakresem regulacji omawianej normy czynności przygotowania przetargu, skoro autor twierdzi, że „należy opowiedzieć się przeciw generalnemu (...)”, a nie całkowitemu wyeliminowaniu

możliwości ścigania takiego zachowania. Dlatego nie można zaakceptować stanowiska M. M.. Problemem, który z jednej strony obrońca podkreśla, a żądając dokonania wykładni wykluczającej penalizację „zmowy pionowej” pomija, jest powodowanie niebezpieczeństwa szkody dla właściciela mienia albo osoby lub instytucji, na rzecz której dokonywany jest przetarg. Skoro oskarżony wszedł w porozumienie z oferentem ograniczając możliwość wyboru najkorzystniejszej oferty, to spowodował skutek w postaci niebezpieczeństwa dla mienia Gminy W.. Nie w tym bowiem rzecz, że wyeliminowano innych potencjalnych oferentów, ale w tym że czynności podejmowane przez oskarżonego i J. P. ograniczyły możliwość sprostania w ustalonych przez sprawców warunkach zgłoszenia oferty przez inny podmiot/inne podmioty, w sposób, który umożliwiłby komisji przetargowej dokonanie rzeczowej oceny i wybór najkorzystniejszej z punktu widzenia (...) i Gminy W. oferty.

Postawienie wskazanego zarzutu obraży prawa materialnego w pierwszej kolejności zaskakuje, skoro linia obrony zmierzać miała do kwestionowania ustaleń faktycznych, a równocześnie przekonuje, że kolejne stanowią jedynie polemikę z prawidłowo ocenionym materiałem dowodowym i dokonany w jego oparciu ustaleniami.

Wniosek

zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu w

zasadny

częściowo zasadny

punkcie 1 sentencji zaskarżonego orzeczenia przestępstwa z art. 305 § 1 kk	# niezasadny	
Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd I instancji po dokonaniu prawidłowych ustaleń faktycznych trafnie zakwalifikował zachowanie oskarżonego, jako wypełniające znamiona czynu zabronionego o wskazanej w wyroku kwalifikacji.		
3.2.	<p>obrońca zarzucił</p> <p>obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to:</p> <p>obrazę przepisu z art. 7 kpk:</p> <p>poprzez niesłuszne nieprzyznanie walorów wiarygodności zeznaniom świadka J. P. w zakresie, w jakim nic wskazuje on na swoje bezpośrednie kontakty z oskarżonym H. S., a z przedstawicielami (...) w W., reprezentowanym przez oskarżonego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Nie naruszył Sąd wskazanej normy. Po pierwsze znajomość oskarżonego z J. P. wyprzedzała porozumienie nawiązane jeszcze z końcem roku 2007. To oskarżony reprezentował (...) na targach i imprezach „(...)”, czy też w ramach innych kontaktów zawodowych z (...). Po stronie tej spółki ze względu na zakres działania występował właśnie J. P.. To do niego oskarżony zwrócił się o rozpoznanie możliwości</p>		

przygotowania pojazdu jakim był zainteresowany (...) oraz Gmina W. i przygotowanie warunków technicznych, jakie taki pojazd miałby spełniać. Oczywistym jest, że J. P. dane te przygotował w oparciu o pojazd i podzespoły firm, z którymi (...) współpracował. Przecież rolą świadka było wykonywanie pracy na rzecz swojego pracodawcy, a nie poszukiwanie rozwiązań spośród całej gamy produktów dostępnych na rynku. O silnym związaniu (...) z dostawcami przekonują min. wyjazdy organizowane przez spółkę do producenta. Sam oskarżony przyznał i to w toku konfrontacji prowadzonej ze świadkiem, kiedy w czynności uczestniczył obrońca, że prosił J. P. o „przygotowanie parametrów”. dalej też podał, że prosił o przekazanie tego do działu sanitarno-porządkowego odpowiedzialnego za opis zamówienia, co już wskazuje na zmierzanie do przygotowania (...). Sam też oskarżony w trakcie tej czynności wyjaśnił, że pytał czy istnieje margines przy cenach. Ta okoliczność znajduje odzwierciedlenie w adnotacjach ujawnionych w dokumentacjach (...)i (...), ale również w wyjaśnieniach J. P. z 26.02.2013 r. (zatem sprzed pierwszej czynności z oskarżonym), kiedy wspomniał, że to od oskarżonego wiedział, że śmieciarką zainteresowany jest (...), a miasto nalegało na polewaczkę i na tą przeznaczyło dotację, co skutkowało przesunięciem pozycji cen (k. 873- 875). To, że do takiego przesunięcia doszło potwierdził J. M. (1), choć starał się umniejszyć swoją rolę. Nie mógł powyższych okoliczności J. P. znać z kontaktów z „kimś” z (...), tak istotną okoliczność i to wpływającą na ukształtowanie oferty w sposób korelujący z dotacją miasta mógł

przekazać mu wyłącznie dysponent środków publicznych. Owszem świadek używał sformułowania co do części kontaktów, że rozmawiał/dowiedział się „prawdopodobnie” od oskarżonego, ale też że wyjaśniając o S. miał na myśli czasami (nie zawsze!) (...). obrońca eksponując te sformułowania wydaje się, że dąży do ustalenia, iż panowie w ogóle się nie kontaktowali, ale przecież oskarżony te kontakty i to w najważniejszych kwestiach potwierdził, wręcz przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wyjaśniając we wspomnianej konfrontacji, że chciał wiedzieć koszt elementów, aby dopasować zakres przetargu do możliwości finansowych (...) W.. Tym samym przyznając też, że miał wpływ na ukształtowanie (...). Wreszcie przypomnieć trzeba treść emaila z 30.01.2013 r. opatrzonego nagłówkiem „Oferta dla Dyrektora H. S.” i w treści zapis „w nawiązaniu do wcześniejszych rozmów” (k. 223- 228), na rozprawie oskarżony potwierdził otrzymanie tegoż, która to korespondencja nie pozostawia złudzeń, że bezpośrednio między panami dochodziło do wymiany informacji i rozmów, aż po informację, że zostanie ogłoszony przetarg i że nastąpi to wkrótce. Oczywiście nie wszystkie kontakty musiały być bezpośrednie, część informacji J. P. mógł pozyskać nie od oskarżonego, ale uwzględniając, że ściśle porozumienie trwało już od kilku miesięcy to najistotniejsze było ukształtowanie (...) i wiedza, że przetarg będzie ogłoszony. Co więcej J. P. zeznał nawet, że był taki moment, że oskarżony powiedział, że pojazd musiałby mieć przed 1 lipca (k. 1063). Takich informacji nie mógł J. P. pozyskać od osoby, która nie miałaby całościowego rozeznania w potrzebach (...), w

zakresie funduszy, które mogą być przeznaczone na zakup i podziału tych na własne i pochodzące z dotacji, a też i terminu realizacji umowy, a nie tylko faktu ogłoszenia przetargu.		
Wniosek		
zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu w punkcie 1 sentencji zaskarżonego orzeczenia przestępstwa z art. 305 § 1 kk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd dokonując oceny dowodów uczynił to zgodnie z zasadami wiedzy, nie uchybiając logicznemu rozumowaniu i doświadczeniu życiowemu.		
3.3.	obrońca zarzucił obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to: obrazę przepisu z art. 7 kpk: poprzez ukształtowanie przez Sąd swego przekonania o winie oskarżonego nie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, lecz na niedopuszczalnym prawnokarnie domniemaniu, że wydłużenie procedury przetargowej mogłoby hipotetycznie spowodować złożenie innych ofert, korzystniejszych dla (...) w W. — mimo braku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>jakichkolwiek dowodów w zakresie tego, jaka była faktyczna wartość pojazdu zakupionego przez (...) w W., czy wartość ta w dacie zakupu odbiegała od ceny zapłaconej przez (...) w W. oraz w zakresie tego, czy inne firmy byłyby w stanie wyprodukować lub zmontować pojazd o podobnych cechach w cenie niższej lub na korzystniejszych warunkach od tych, które zaoferowała firma (...)</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Tu również Sąd nie uchybił zasadom wiedzy, logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Sam J. P. wskazał, że podobny do zaproponowanej przez niego konstrukcji, pojazd powstać mógł na bazie np. m. (...) (k. 294-298) lub innych (k. 335v). Nie tylko nie wykluczył, ale potwierdził możliwość stworzenia konkurencyjnego produktu, podobnie zresztą jak J. M. (2). Obydwaj wskazywali, że nie było to niemożliwe. Pozostawała jedynie kwestia przygotowania do takiej sprzedaży. Biorąc pod uwagę czas, jaki J. P. i oskarżony poświęcili na uzgodnienie warunków technicznych, a dalej cenowych dla poszczególnych elementów i ceny ogólnej, nie można uwierzyć w zapewnienia J. M. (2), że każdy podmiot na rynku miał nieskrępowaną możliwość złożenia oferty, bo nie termin otwarcia ofert był istotny, ale data wykonania umowy. Owo 6 do 8 tygodni liczyć należało nie od ogłoszenia przetargu, a nawet nie od otwarcia, można mieć i wątpliwości czy od daty wyboru oferty, bo to nadal nie dawało pewności podpisania umowy. To</p>		

data umowy w sposób pewny kształtowała czas przystąpienia do realizacji. Oczywiście podmiot, który chce przystąpić do przetargu musi poczynić rozeznanie, ale przecież nie tylko, co do parametrów i dostosowania niezbędnych elementów, ale też czasu dostawy tych oraz montażu. J. M. (2) wypowiedział się, że jego firma godziła się na przekroczenie terminu z czym wiązałyby się kary, ale na to w tak krótkim terminie mógł sobie pozwolić oferent już przygotowany co najmniej logistycznie. Przy tym nie sposób uwierzyć, aby akurat przed ogłoszeniem przetargu zakupione elementy, które mogły zostać wykorzystane na zmontowanie pojazdu J. P., były gromadzone w (...) na zapas, bez wiedzy, że w najbliższym czasie zostaną wykorzystane. Żaden przedsiębiorca nie pozwala sobie na gromadzenie wartościowych towarów na zapas, pomijając nawet warunki i koszt przechowywania, czy zamrożenie funduszy, pozostaje sprawa ewentualnej gwarancji producenta. Oczywiście stosunki między przedsiębiorcami i te kwestie niejednokrotnie regulują, jednak jak wynika z zeznań tak J. P., jak i J. M. (1) mieli oni rozeznanie na rynku, a zatem i możliwość przewidywania, jaki towar będzie można sprzedać w nieodległym czasie. Dlatego zakupy poczynione bezpośrednio przed ogłoszeniem przetargu będącego przedmiotem niniejszego postępowania nie mogą być uznane za przypadkowe. Co do wartości pojazdu, oskarżony już w pierwszych wyjaśnieniach stwierdził, że wartość przedmiotowego pojazdu nie była wyższa od ceny rynkowej. Ale przypomnieć trzeba, że oskarżony nie mógł mieć rozeznania w tej mierze, bo po to zwrócił się do J. P., aby ten ustalił sposób

skonstruowania pojazdu, jakim był zainteresowany, czyli nie znał nie tylko cen, ale i elementów finalnie niezbędnych. Zatem wyjaśnienie oskarżonego nie jest miarodajne. Zaprezentowany przez J. P., a częściowo oskarżonego sposób kształtowania cen poszczególnych elementów także wskazuje na duży margines i swobodę sprzedającego w kształtowaniu swojego zysku, co potwierdza też wartość samochodu stanowiącego bazę (k. 205- 207). W ogóle trudno mówić w takich warunkach o wartości rynkowej, skoro pożądanym przez oskarżonego pojazd nie występował w produkcji seryjnej, w takiej sytuacji to rynek tworzył cenę, a zatem postawa kupującego co do tego, jaką cenę jest skłonny zapłacić. Co jeszcze nie wyklucza konkurencji, a tym samym zróżnicowania ceny poprzez obniżenie kosztów produkcji lub marży i w ten sposób umożliwienie właścicielowi mienia wyboru oferty najkorzystniejszej. To, że zakup pojazdu w niniejszej sprawie „zmieścił” się w cenie określonej w przetargu, nie oznaczało przecież, że kupujący miał wykorzystać całość na ten cel przeznaczonych środków. W tym zasada się w niniejszej sprawie zagrożenie dla mienia kupującego i działanie na szkodę Gminy W., że (...) pozbawiony został możliwości oceny, czy inne oferty nie byłyby korzystniejsze, w tym wypadku cenowo, skoro ten element ważył 70%.

Wniosek

zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu w punkcie 1 sentencji zaskarżonego

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

orzeczenia przestępstwa z art. 305 § 1 kk		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd dokonując oceny dowodów uczynił to zgodnie z zasadami wiedzy, nie uchybiając logicznemu rozumowaniu i doświadczeniu życiowemu.		
3.4.	<p>obrońca zarzucił</p> <p>obrazę przepisu z art. 424 § 1 pkt 1 kpk, polegającą na zaniechaniu wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia wszystkich faktów, które Sąd I instancji uznał za nieudowodnione, czyli na zaniechaniu dokonania oceny materiału dowodowego w zakresie wyjaśnień oskarżonego H. S., iż świadek J. P. kontaktował się nie z nim, ale z głównie z jego sekretariatem i pracownikami (...) w W.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Jakkolwiek nie sposób podzielić wskazanego zarzutu, przypomnieć trzeba, że art. 455a kpk zawiera zakaz uchylecia wyroku z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art. 424.</p> <p>Oprócz już wcześniej przedstawionych rozważań (pkt 3.2), wypada zwrócić uwagę, że przecież do bezpośrednich rozmów między panami dochodziło także w kwestii wyjazdu stanowiącego przedmiot drugiego z zarzutów. Co</p>		

zaś się tyczy kontaktów świadka z sekretariatem oskarżonego, to w istocie takie twierdzenie jest potwierdzeniem kontaktów między panami, bo nie w celach towarzyskich świadek ten kontakt utrzymywał, a nikt w owym sekretariacie nie mógł pozostawać w zainteresowaniu biznesowym świadka skoro nie były to osoby w żadnym stopniu decyzyjne. Wskazany zarzut w rzeczywistości odnosi się do kwestii oceny dowodów, a przypomnieć wypada, że naruszenie wskazanej normy nie może mieć wpływu na treść wyroku, jako że uzasadnienie jest dokumentem sprawozdawczym, wtórnym do orzeczenia.

Wniosek

zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu w punkcie 1 sentencji zaskarżonego orzeczenia przestępstwa z art. 305 § 1 kk

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Art. 424 kpk reguluje zakres uzasadnienia wyroku, przy tym pamiętać trzeba, że fakt, iż podstawę wyroku może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie oznacza, iż w treści uzasadnienia wyroku powinny być wyliczone wszystkie dowody. Podważanie tak dokonanej oceny sądu byłoby uzasadnione w wypadku stwierdzenia, że wśród zeznań świadków oraz innych dowodów, niewymienionych przez ten sąd konkretnie, były takie, których treść

<p>nie odpowiada tej ogólnej ocenie i mogłaby prowadzić do odmiennych wniosków (w. SN z 20 kwietnia 1985 r., III KR 66/85, OSPiKA 11-12/1986, poz. 233).</p> <p>Takich argumentów w środку odwoławczym trudno się doszukać.</p>		
<p>3.5.</p>	<p>obrońca zarzucił</p> <p>obrazę przepisu z art. 424 § 1 pkt 2 kpk, polegającą na zaniechaniu wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku, czyli wskazania w uzasadnieniu:</p> <p>z jakiego powodu Sąd I instancji przyjął, iż wejście w porozumienie oskarżonego z uczestnikiem przetargu – o ile wykazana zostałaby prawdziwość takiej tezy – stanowi znamię czynu stypizowanego w art. 305 § 1 kk,</p> <p>jak też zaniechania wskazania w uzasadnieniu:</p> <p>na czym polegać miała strona podmiotowa zachowania oskarżonego, a więc zaniechanie wskazania przez Sąd I instancji dowodów na wyłączną, jak mówi Ustawa, winę umyślną oskarżonego połączoną z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, w zakresie wykazania, iż wejście przez oskarżonego H. S. w szkodliwą zmwę przetargową były dokonane w celu osiągnięcia przez tego oskarżonego korzyści majątkowej dla siebie lub innego podmiotu</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wskazany zarzut, podobnie jak poprzedni, ale i następne powielają</p>		

tezy stawiane wraz z zarzutem obrazy prawa materialnego. Zatem powtórzyć należy, że kontakty pomiędzy oskarżonym a J. P. to niewątpliwie porozumienie, o którym mowa w art. 305 § 1 kk. Pierwotnie chodziło o ustalenie danych technicznych pojazdu, wkrótce oskarżony zorientował się, że dokonanie zakupu poza procedurą przetargową nie będzie możliwe, również ze względu na dotację miasta dedykowaną na konkretny element pojazdu. Wtedy doszło do poinformowania J. P. o konieczności ogłoszenia przetargu, terminu w jakim pojazd oskarżony „musi mieć”, a tym samym realizacji umowy, jaka zostanie zawarta z oferentem, który przetarg wygra i uzgodnień dotyczących ukształtowania cen poszczególnych elementów. Nie może budzić wątpliwości, że owo porozumienie nie musiało przybrać formy pisemnej, ani mieć charakteru sformalizowanego. Porozumienie to przecież «zgoda na coś», «wzajemne zrozumienie», mogące mieć charakter dorozumiany. Czas trwania kontaktów, sposób ich nawiązania i kolejne uzgodnienia w sposób jasny dawały J. P. podstawy do uznania, że przetarg organizowany jest wyłącznie ze względu na pułap kosztów, a zmierza do zawarcia umowy na zakup pojazdu przez niego skonfigurowanego od spółki (...) w sposób przynoszący jej korzyść majątkową i taki też cel przyświecał działaniom oskarżonego, który zaangażował świadka, jego czas i wiedzę w przygotowanie rozwiązania istotnego dla potrzeb Gminy W. w granicach funduszy, jakimi mógł jako funkcjonariusz publiczny dysponować.

Wniosek		
zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu w punkcie 1 sentencji zaskarżonego orzeczenia przestępstwa z art. 305 § 1 kk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Zarzut apelacji ani też uzasadnienie środka odwoławczego w tej części nie wskazuje na istnienie uchybień mogących prowadzić do orzeczenia reformatoryjnego zgodnego z życzeniem skarżącego. Nieznany zresztą jest przypadek kiedy nieprawidłowość sporządzenia uzasadnienia rzutować mogłaby na konieczność uniewinnienia oskarżonego, bo do tego prowadzić musiałaby odmiennie dokonana ocena dowodów, względnie inne ustalenia faktyczne, albo wykazanie, że w działaniu sprawcy brak jest znamion czynu zabronionego.		
3.6.	obrońca zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na jego treść, polegający na niesłusznym uznaniu przez Sąd I instancji, iż: oskarżony H. S. dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa z art. 305 § 1 kk i z art. 231 § 1 i 2 kk w formie umyślnej - i to zamiarem kierunkowym co do art. 305 §1 kk iż art. 231 § 2 kk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Umyślnym jest czyn, którego sprawca chce go popełnić, albo przewidując możliwość godzi się na to. Pierwsza postać to zamiar bezpośredni, a kształtowany celem-kierunkowy. To, że oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim trudno podważać, oskarżony wiedział, jakie zasady obowiązują przy zakupach dokonywanych przez (...) i tych w wypadku procedury przetargowej, a zatem że taka nie ma charakteru fasadowego dla zamaskowania zakupu przekraczającego wartość, którą można wydatkować z wolnej ręki. Czym jest przetarg, nawet bez potrzeby znajomości prawa zamówień publicznych, choć to niewątpliwie oskarżony znał, jest oczywiste i nie wymaga wysokiego wykształcenia. To, że jego istotą ma być możliwość przedstawienia ofert przez kilku sprzedających, aby kupującemu umożliwić jak najkorzystniejszy dla niego wybór jest jasne i chodzi o ochronę kupującego, aby umożliwić mu w jasnych i porównywalnych warunkach decyzje o zakupie wedle z góry ustalonych kryteriów. Oskarżony w ukształtowanych przez siebie realiach wiedział, że przedmiotowy przetarg nie będzie miał takiego charakteru, bo zainteresowany był zakupem pojazdu J. P. z (...), zatem chciał, aby owo porozumienie doprowadziło do ograniczenia możliwości wyboru i pozbawiło takiego wyboru, co stanowiło zagrożenie dla interesów Gminy W., a tym samym działał na jej szkodę. Takie zaś działanie miało na celu zakup na rzecz (...) przedmiotu,</p>	

<p>ale jednocześnie przysporzenie korzyści majątkowej konkretnemu podmiotowi. Nie dopełnił oskarżony swych obowiązków w zakresie dbałości o należyte gospodarowanie środkami publicznymi wiedząc, że oferta (...) kształtowana jest tak, aby w maksymalny sposób wykorzystać środki przeznaczone na zakup pożądanego pojazdu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu w punkcie 1 sentencji zaskarżonego orzeczenia przestępstwa z art. 305 § 1 kk</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, jest tylko wówczas słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Zarzut ten nie może jednak sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu, wyrażonymi w uzasadnieniu wyroku, lecz do wykazania, jakich mianowicie konkretnie uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie zebranego materiału dowodowego. Możliwość zaś przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu nie może prowadzić do wniosku o dokonaniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych</p>		

<p>(wyrok SN z 3.10.2014 r. sygn. SNO 46/14, LEX nr 1514772).</p> <p>Wskazanych uchybień nie sposób dostrzec, a szczególnie kwestie poruszone w tym zarzucie omówiono już w pkt 3.1, 3.2 i 3.3.</p>		
<p>3.7.</p>	<p>obrońca zarzucił</p> <p>błąd polegający na niesłusznym uznaniu, iż zeznania świadka J. M. (2) są niewiarygodne w zakresie tego, iż jego Spółka nie była gotowa na ogłoszenie przetargu przez (...) w W. - co miało stanowić zdaniem Sądu rzekomy dowód na porozumienie oskarżonego z J. P., w sytuacji, gdy świadek J. M. (2) na rozprawie w dniu 4 grudnia 2018 roku wskazywał, że jego Spółka na bieżąco zamawia pojazdy u producenta - mimo nieogłaszania przetargów przez jednostki samorządu terytorialnego, a towar ten znajduje się w magazynie Spółki i z uwagi na jego atrakcyjność i tak będzie podlegać sprzedaży w przyszłości, a co za tym idzie: gotowość Spółki do uczestnictwa w konkretnym przetargu ogłaszanym przez (...) w W., nie oznacza, iż Spółka ta musiała się z kimkolwiek z (...) w W. porozumiewać, a z kolei brak gotowości nie oznaczał, iż Spółka nie była w stanie spełnić warunków przetargu w okresie kilku tygodni – i to także bez porozumienia z kimkolwiek z organizatorów przetargu</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W tym zakresie omówiono wskazaną w zarzucie kwestię powyżej (pkt 3.3).</p>		

Wniosek		
zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu w punkcie 1 sentencji zaskarżonego orzeczenia przestępstwa z art. 305 § 1 kk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd nie uchybił zasadom oceny dowodów i poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne.		
3.8.	obrońca zarzucił i błąd polegający na niesłusznym uznaniu, iż zeznania świadka J. P. nie mają waloru wiarygodności w takim zakresie, w jakim świadek ten wskazuje na kontakty- z innymi przedstawicielami (...) w W. niż z samym oskarżonym	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zeznania J. P. wskazują owszem na kontakty z innymi osobami, nawet z panią N., jeżeli jednak wziąć pod uwagę, że ta świadek nie miała wiedzy technicznej, a (...)redagowała tak aby odpowiadał wymogom prawa, zaś kwestie techniczne opracowała kierując się wskazówkami oskarżonego, przekonuje to, że skierowanie J. P. do niej przez oskarżonego było wynikiem ich kontaktów bezpośrednich i porozumienia. Sytuacja kiedy już znana była potrzeba ogłoszenia przetargu, o		

<p>czym J. P. wiedział, a jedynie dążył do uzyskania konkretnej daty i tę poznał od innej niż oskarżony osoby, nie uchyla prawidłowości ustalenia porozumienia. To dociekanie J. P. również wskazuje na potrzebę przygotowania się (...) do przetargu i obala twierdzenia J. M. (2) o braku tegoż. W przeciwnym wypadku odpowiednie służby (...) mogły śledzić ogłoszenia i nie byłoby potrzeby szczegółowego dopytywania. To zaś rzuca dodatkowe światło na zakupy poczynione przed otwarciem ofert. Dodatkowo wskazane kwestie omówiono w pkt 3.2.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu w punkcie 1 sentencji zaskarżonego orzeczenia przestępstwa z art. 305 § 1 kk</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd nie uchybił zasadom oceny dowodów i poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne.</p>		
<p>3.9.</p>	<p>obrońca zarzucił błąd polegający na niesłusznym (i pozbawionym oparcia w dowodach) uznaniu przez Sąd, że wydłużenie czasu do składania ofert, a więc przedłużenie procedury przetargowej mogłoby hipotetycznie spowodować, że inne firmy złożyłyby korzystniejszą ofertę dla (...) w W., mimo zeznań świadka J. M. (2) (których Sąd akurat w tej części me</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>zakwestionował), że (cytat) „termin był wystarczający, aby inne firmy mogły wystartować” w przetargu, ogłoszonym przez (...) w W.,</p> <p>podczas, gdy dogłębna i szczegółowa analiza prawno-karna zgromadzonego materiału dowodowego, prowadzi do wniosku całkowicie odmiennego, a mianowicie do tego, że oskarżony H. S. nie wszedł w porozumienie z żadną osobą w związku z przedmiotowym przetargiem, nie podjął swych czynności umyślnie z zamiarem kierunkowym działania na szkodę interesu publicznego i prywatnego, a wręcz przeciwnie — działał li tylko wyłącznie na korzyść (...) w W. i Gminy, a stąd też — nie jest winny przestępstwa mu przypisanego w punkcie 1 sentencji zaskarżonego orzeczenia, a opisanego w punkcie I wyroku.</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wskazane kwestie omówiono powyżej (pkt 3.1, 3.2 i 3.3).		
Wniosek		
zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu w punkcie 1 sentencji zaskarżonego orzeczenia przestępstwa z art. 305 § 1 kk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

<p>Sąd nie uchybił zasadom oceny dowodów i poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne.</p>		
<p>3.10.</p>	<p>Prokurator zaskarżając wyrok w punkcie 3 w całości na niekorzyść oskarżonego H. S. zarzucił:</p> <p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, a mający wpływ na jego treść, polegający na wyciągnięciu błędnego wniosku na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów, iż oskarżony H. S. swoim zachowaniem nie wyczerpał znamion czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia, podczas gdy należyta ocena materiału dowodowego przeprowadzonego i ujawnionego przed Sądem prowadzi do wniosku przeciwnego i pozwala na wydanie wyroku skazującego.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe w zakresie wskazanego zarzutu, dowody poddał ocenie zgodnej z zasadami wiedzy, logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Apelujący w istocie nie kwestionuje, że (...)reprezentowana przez J. M. (1) prowadziła dosyć szczególną strategię marketingową organizując potencjalnym klientom, a w zasadzie osobom decyzyjnym, wyjazdy łączące cele służbowe z turystycznymi, pokrywając przy tym niejednokrotnie koszty w wysokości wykraczającej poza wydatki, które mogły być rozliczone jako koszty reprezentacji. Można przy tym zauważyć, czego nawet oskarżyciel publiczny nie rozważał, że już sam</p>		

wysiłek poniesiony na organizację takich wyjazdów w połączeniu z wydatkami (...)kontrahenta, nawet wobec osób, które opłaciły przejazd i pobyt, stanowiły korzyść osobistą (organizacja, opieka) i korzyść majątkową (kolacja u (...) producenta). Apelujący łącząc dopiero co rozstrzygnięty przetarg i datę wyjazdu domaga się ustalenia zamiaru przyjęcia korzyści majątkowej po stronie oskarżonego, a upatruje tego też w zbędności takich działań marketingowych wobec podmiotu, który właśnie dokonał zakupu. W tej ostatniej części zauważyć trzeba, co wynika z wyjaśnień oskarżonego i zeznań J. P., że (...) dostarczał już wcześniej przedmioty do (...) W., a zatem aby zachęcić ten podmiot do dalszej współpracy celowym było prezentowanie jego przedstawicielom produktów, które może zaoferować (...). Aby przyjąć, że z jednej strony był zamiar udzielenia korzyści, a z drugiej jej przyjęcia konieczne byłoby ustalenie celowości takich zachowań, dedykowania takiego wyjazdu ściśle do określonej osoby. Na to stan faktyczny nie pozwala. Przypomnieć trzeba, że choć oskarżony i świadek nie potrafili podać szczegółów tej propozycji i sędowania wyjazdu na Prezydenta W., to J. P. od początku był konsekwentny, a znalazło to też wyraz w zeznaniach D. C., który nie ma żadnego interesu w określonym sposobie rozpoznania niniejszej sprawy, wyjazd nie był przeznaczony dla W.. Miała jechać inna osoba, Sąd podjął próbę ustalenia kto to był, ale okazało się to niemożliwe. Nie ma żadnego przeciwdowodu, a i takiego ustalenia nie domaga się skarżący. Podobnie, jak nie kwestionuje tego, że rezygnacja pierwotnego uczestnika z już

opłaconego wyjazdu miała miejsce na krótko przez datą lotu, ani że w okolicznościach przypadkowych, bo kolejnej imprezy „(...)”, gdy J. P. powziął wiedzę o zwolnieniu miejsca i zaproponował spontanicznie ten wyjazd oskarżonemu, który po prostu był pod ręką, a osobą przypadkową nie był, w sensie potencjalnego zakupu w przyszłości. J. P. wobec wahania oskarżonego i jego rezygnacji zaproponował, aby jechał ktoś z (...). Nie chodziło zatem o wyróżnienie oskarżonego, (...) W. w ogóle w tym wyjeździe nie był brany pod uwagę. To oskarżony zaproponował Prezydenta. Z jednej strony pojawiały się zeznania, że to podwyższyło prestiż wyjazdu, a drugiej jednak i te, że taki wyjazd nie był dla (...) pożądanym, bo była to osoba nieorientowana i niedecyzyjna, a zatem wyjazd ten nie spełniał celu marketingowego. Te twierdzenia nie są bynajmniej potwierdzeniem, że chodziło o korzyść majątkową, jako wyraz wdzięczności, ale że najbardziej dla (...) pożądanym był wyjazd osoby, która zna się na rzeczy, w tym wypadku oskarżonego, albo innej osoby z (...), bo tylko taka w przyszłości mogłaby, mając rozeznanie, wpłynąć na przychylną ocenę oferty (...), niekoniecznie przy rozstrzygnięciu przetargu. Oskarżony wprawdzie wyjaśnił, że wyjazd był podejrzany, dlatego powiedział o nim Prezydentowi, ale należy przyjąć, że oświadczył tak realizując linię obrony, bo jeżeli od początku miałyby takie obiekty to absurdalnym byłoby, aby proponował wyjazd K. H., przede wszystkim propozycję by odrzucił.

W takiej sytuacji ocenić trzeba było jaki zamiar towarzyszył oskarżonemu, choć trudno sobie wyobrazić sytuację, gdy zachowanie

<p>jednej strony nie jest przestępczym udzieleniem korzyści majątkowej, a jest nim działanie przyjmującego korzyść. Oskarżony zatem od początku wiedział, że nie dla niego był organizowany wyjazd, o czym przekonywała nagłość propozycji, opłacenie wyjazdu i konieczność rozeznania co do możliwości zmiany danych podróznego. Już te okoliczności, przypadkowość spotkania J. P. na imprezie przedstawicieli podmiotów zainteresowanych branżą (...), a także informacja, że jak oskarżony nie może jechać, to aby wskazał inną osobę z (...), przekonuje, że i po jego stronie, gdy godził się przyjąć propozycję pod warunkiem, że w jego miejsca pojedzie Prezydent W., przekonuje, że nie towarzyszył mu zamiar przyjęcia korzyści majątkowej w związku z przeprowadzonym przetargiem, bo ten był już przeszłością, a (...) stawał przed kolejnymi zadaniami.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>uchylenie zaskarżonego wyroku w punkcie 3 i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, jest tylko wówczas słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada prawidłowości</p>		

logicznego rozumowania. Zarzut ten nie może jednak sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu, wyrażonymi w uzasadnieniu wyroku, lecz do wykazania, jakich mianowicie konkretnie uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie zebranego materiału dowodowego. Możliwość zaś przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu nie może prowadzić do wniosku o dokonaniu przez sąd błędów w ustaleniach faktycznych (wyrok SN z 3.10.2014 r. sygn. SNO 46/14, LEX nr 1514772).

Sąd nie uchybił zasadom oceny dowodów i poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne.

W sprawie nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 439 kpk.

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
- skazanie za występki z art. 231 § 1 i § 2 kk i art. 305 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk z tego konsekwencjami w postaci orzeczenia o karach i środku probacyjnym,	

- uniewinnienie od czynu z art. 228 § 1 i 3 kk	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Sąd I instancji przeprowadził pełne postępowanie dowodowe, zgromadzone dowody poddając ocenie zgodnej z zasadami wiedzy, logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Apelujący nie przedstawili przekonujących racji wskazujących na naruszenie zasad oceny dowodów. W oparciu o wskazaną ocenę Sąd poczynił trafne ustalenia faktyczne, co do przebiegu zdarzeń i zachowań oskarżonego oraz umyślności i zamiaru popełnienia czynu. Dokonana subsumpcja ustalonego zachowania w zakresie pierwszego ze stawianych zarzutów jest prawidłowa, a twierdzenia obrońcy nie przekonują o obrazie prawa materialnego. Podobnie, gdy chodzi o ustalenia dokonane w zakresie drugiego z zarzucanych oskarżonemu czynów i braku zamiaru popełnienia przestępstwa w postaci objętej oskarżeniem. Sąd odwoławczy nie dostrzegł również innych uchybień nakazujących orzekanie poza granicami zaskarżenia wywiedzionych środków odwoławczych.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2	Wobec wywiedzenia apelacji przez strony przeciwne i ich nieuwzględnienia koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w zakresie wydatków obciążają obu apelujących, a nadto w części opłaty od orzeczonych kar oskarżonego. To zatem oskarżony i Skarb Państwa winni ponieść przypadające na nich koszty, a oskarżony opłatę od wymierzonej kary pozbawienia wolności w

kwocie 180 zł oraz 20% grzywny orzeczonej obok kary pozbawienia wolności.

PODPIS

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie za występki z art. 231 § 1 i § 2 kk i art. 305 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie od czynu z art. 228 § 1 i 3 kk		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana